

ministeren lige før. Jeg håber ikke, ministeren mener, det skal være sådan, at hemmelig retspleje skal være udgangspunktet, og så skal vi argumentere, når der skal være undtagelser fra den hemmelige retspleje.

Hidtil har det altså været sådan, at der er en offentlig retspleje. Der er åbenhed, og forsvareren har indsigt i, hvad der ligger i hele sagen, ikke kun i de dokumenter, der lige omtaler hans klient, men i hele sagen, for der kan jo være andre momenter i sagen, som har betydning for hans klients sag.

Den eneste måde, man har for at sikre sig, at der ikke er nogen falske lodder i vægtskålen, er da, at forsvareren og dommeren har indsigt i hele sagskomplekset. Der er jo en grund til, at politiet har et større sagskompleks, og vi taler jo om organiseret kriminalitet i denne her sammenhæng. Når det er organiseret kriminalitet, er der flere sager, og så er det nødvendigt, at forsvarerne kan se de sager for at afgøre, om der er noget, der har betydning for, om deres klient skal dømmes eller ej.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Under debatten med hr. Helge Adam Møller kom der et klart udsagn fra den konservative ordfører, nemlig at der var forsvarsadvokater, som Det Konservative Folkeparti ikke havde tillid til.

Det, jeg så vil spørge justitsministeren om, er: Skyldes det her lovforslag, altså ønsket om at lave hemmeligholdelse både over for visse dommere og visse forsvarsadvokater, at der rent faktisk er en manglende tillid til domstole eller enkelte domstole og manglende tillid til forsvarere eller enkelte forsvarere?

I givet fald: Hvad baserer man denne mistillid på? Hvordan kan det være, at man ikke, eksempelvis når det drejer sig om forsvarsadvokaterne, rejser konkrete sager med henblik på, at de skal miste deres beskikkelse, og over for domstolene rejser tjenestemandssager? Hvad er grunden til, at man i stedet for vælger at lave en hemmeligholdelse af sagsforløbet for henholdsvis dommere og forsvarsadvokater?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Mange af de spørgsmål, som her bliver stillet, er der jo allerede redegjort for i den kommenterede høringsoversigt.

Jeg må starte med at sige til fru Elisabeth Arnold: Jeg synes ikke, der er nogen grund til, at vi begynder at tale os fuldstændig væk fra hinanden, specielt ikke, hvis det, vi har, er en saglig diskussion, hvor vi kan være politisk uenige.

Kl. 15.25

For så vidt angår spørgsmålet om kontrol med det her, har jeg sagt ret mange gange i dag fra talerstolen, at vi tror, det bedste er, at det bliver fastlagt ved retspraksis.

Når man vil anvende civile agenter, er der domstolskontrol på, som der i forvejen er, når man anvender politiagenter. Så kan man måske blæse det lidt op og spørge, om man har tillid til, at domstolene er den sag voksen. Ja, domstolene er jo sagen voksen i dag, for så vidt angår politiagenter, så det er da det naturlige sted at lægge det. Og der har jeg altså meget, meget svært ved at se, at det skulle være et stort problem.

Men jeg vil dog nævne her – det har ikke været nævnt under debatten tidligere – at det, der er hensigten, såfremt lovforslaget bliver vedtaget, er, at Rigsadvokaten, der er i gang med at udarbejde retningslinjer, for så vidt angår brugen af meddelere, også vil udarbejde retningslinjer til brug for politiet, for så vidt angår spørgsmålet om at anvende civile agenter.

Så hvis det, fru Elisabeth Arnold efterlyser, er et lidt mere praktisk regelsæt for, hvordan politiet kan bruge de her regler, er det altså intentionen, at Rigsadvokaten skal udarbejde sådanne retningslinjer.

Til fru Line Barfod, må jeg sige, at der her er tale om en helt grundlæggende uenighed, når vi taler om, hvilke sagsakter der skal være adgang til. Og det er ikke, som fru Anne Baastrup siger det, et spørgsmål om at have tillid eller mistillid. Det er et spørgsmål om, at det er ret og rimeligt, at i den konkrete sag, man står tiltalt for, skal materialerne naturligvis være til stede. Men i forbindelse med den optrappede politiindsats, ikke mindst det baggrundsmateriale, som bliver udarbejdet af politiet, har jeg ikke hørt et eneste argument for, hvorfor forsvarsadvokater, der arbejder for rockere, skal have fri og lige adgang til alt det baggrundsmateriale, som politiet har til rådighed, hvis det ikke er noget, som overhovedet bruges i den konkrete sag. Tværtimod udsætter man jo forsvarsadvokaten for en risiko ved at pålægge ham en masse viden, som andre måske vil ønske at få ud af ham.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.